

אמרי שפר "רסו"

מתוך "ליקוטי שמדאל"

מלקט ועורך" ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם נידון מתשרי עד תשרי חוץ מתשרי, תשרי ר"ת. תלמוד תורה, שבתות, ראשי חודשים, ימים טובים, לומר לך אלו הארבעה אין מה לדאוג את דאגת הפרנסה, כי הקב"ה משלם הכל, וזה בדוק ומנוסה.

איוולת שהצליחה, נשארת איוולת.

'אין דבר הממהר נתינה מאתו יתברך כמו הודאה,' (המגיד מדובנא זצ"ל)

אמונה מתחילה במקום שבו הידיעה מסתיימת. יסוד האמונה נעוץ דווקא בהכרה כי דרכיה של ההשגחה השמימית אינן ברורות לנו ואינן מובנות על פניהן, שהרי אילו היה העולם מתנהל באופן שעקרונות השכר והעונש ניכרים בו, לא היה צורך באמונה. (רבי יהודה הלוי בספר "הכוזרי")

אם ישראל שמר את שדהו ולא הפקירו, נחלקו הפוסקים אם הפירות נאסרין, וכן אם שדה ישראל נעבד במלאכות אסורות בשביעית, נחלקו הפוסקים אם הפירות נאסרין.

אסור לאדם לעכב (להשאיר) לעצמו מזון מהיום למחר, וזאת כדי שיבקש מה' בכל יום מחדש על מזונו... (משנה ברורה (סימן קנז))

אצלינו חמורה גניבת הדעת יותר מגניבת ממון, כך שגם אם גניבת ממון מעכו"ם עומדת לדיון בכמה וכמה סוגיות, אין עוררין על כך שגניבת דעתו אסורה. והסיבה שגניבת הדעת כה חמורה היא מפני "שהאמת היא מיסודי הנפש". (כתב רבנו יונה)

"אשמנו בגדנו" ... הטעם שאומרים בלשון רבים ולא בלשון יחיד לפי שכל ישראל גוף אחד המה, וכל אחד אבר פרטי לעצמו ערבות ההדדית יש לכל עם ישראל ולכן כשאחד חוטא נחשב להם לישראל כאילו כולם חוטאים, ואע"פ שאין ליחיד עוון זה צריך להתוודות עליו ולכן מתוודים בלשון רבים בגלל החטאים של כולם (האריז"ל מובא בא"ח פרשת כי תשא).

"אשרי האיש אשר אומר תהילים בשירה ובזמרה ובשמחה ובכוונת הלב לא כמו בדור הזה שאומרים במרוצה ובמהירות ובלתי כוונה והבנה ... וטוב מעט בכוונה מהרבה בלא כוונה (א"ר סימן א"ק יד בשם קיצור השל"ה הנהגת תהילים).

"אתם נצבים היום" בגימטריא לעמוד לסליחות (הגהות מנהגים אלול צג הובא במט"מ תשעט)

בזמירות ליל שב"ק אנו אומרים "מנוחה ושמחה אור ליהודים", הרה"ק רבי משה מקוברין זי"ע היה מפרש, "מנוחה ושמחה" – ישוב הדעת ושמחה, "אור ליהודים" – דער לייכט דעם איד [מאיר את היהודי]...

ביארו המפרשים את המאמר (בפיוט "לכה דודי" הנאמר בליל שב"ק) "סוף מעשה במחשבה תחילה", שהחלות של המעשה שתוכל להיקרא "מעשה" – הוא רק כאשר היא נעשית "במחשבה תחילה", שכן מעשה ללא מחשבה וישוב הדעת, היא כמעשה קוף בעלמא ואיננה חשובה להיקרא "מעשה".

"בין הזמנים זה המראה של הבחור ואפשר לראות לאיזה בחור יש מנוע פנימי ואיזה בחור סתם נגרר - בחור שלא לומד בבין הזמנים כנראה שגם באמצע הזמן הוא לא באמת רוצה ללמוד"

בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, חדשים ר"ת ח'לב ד'בש ש'מן י'ין מ'ים, שהתורה תהא חביבה וחושה כחמשה משקים הללו ששבחם מפורש במדרש.

בני ישראל יזכו להיגאל בזכות אמירת תהילים (מהרש"א סנהדרין צח, א וכתת).

בעניין "עונג שבת" נמצא ב"לקט יושר" (לתלמיד התרומת הדשן עמ' 121) שכתב "יש לתקן תענוגיו שילך כמה פעמים לשוק בערב שבת לקנות צרכי שבת, שזהו נכון יותר מלקנות בבת אחת כל הצורך לשבת, משום שכשהוא מרבה לקנות הרבה פעמים הוא קונה ומרבה יותר בתענוגים, או שמא ימצא בפעם אחרת דבר שהוא מתענג בו יותר אז שכרו הרבה מאוד."

בפסוק נאמר (דברים י"א, י"ז): ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה וגו'. הבעש"ט הק' זי"ע היה אומר, שהאדם צריך להיות תמיד בדעה מיושבת ולא לעשות שום דבר במהירות ללא ישוב הדעת, וזהו "ואבדתם מהרה" – צריך לאבד את המהירות.

בשערי תשובה (סי' רנ, סקב) כתב "עיין באה"ט בשם כוונות האר"י ז"ל, הזיעה שאדם מזיע בצרכי שבת הם סגולה למחיקת העונות כמו הדמעות ולכן צריך לטרוח הרבה בשביל כבוד שבת."

גדולה מעלת האדם שאומר תהילים בעמידה ולא בישיבה (הכותב לחיים לר"ה פלאג'י בהקדמה, בעל התהלה לדוד).

גם קרקעות של ' מנהל מקרקעי ישראל ' המושכרות לנכרי, יש בפירותיהם קדושת שביעית, ולכן דקדוק רב צריך למעניקי כשרות לברר ששדות המוחזקות בידי נכרים אכן משתייכים לגמרי לנכרים ואינן מושכרות לו לבד, ולכן יש צורך גמור רק לקנות מחנות שנמצאת תחת ההשגחות המעולות ביותר.